

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Факультет іноземної філології
Кафедра міжкультурної комунікації та історії світової літератури**

*До 25-річчя факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

Актуальні проблеми літературознавчої термінології

Науковий збірник

Випуск 2

Рівне – 2017

УДК 82.09
ББК 83.0
А 437

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 3 від 30 березня 2017 р.).

Рецензенти:

Малютіна Н. П., доктор філологічних наук, професор (Одеський національний університет імені І.І. Мечникова),

Мацапура В. І., доктор філологічних наук, професор (Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г. Короленка)

Редакційна колегія:

Є. М. Васильєв, кандидат філологічних наук, доцент (*відповідальний редактор*);

Г. М. Вокальчук, доктор філологічних наук, професор;

О. А. Галич, доктор філологічних наук, професор;

О. В. Деменчук, доктор філологічних наук, професор;

І. В. Захарчук, доктор філологічних наук, професор;

Р. А. Козлов, доктор філологічних наук, доцент;

З. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

М. Б. Лановик, доктор філологічних наук, професор;

В. М. Назарець, доктор філологічних наук, професор;

Н. В. Науменко, доктор філологічних наук, професор;

С. М. Нестерук, кандидат філологічних наук, доцент;

Л. К. Оляндер, доктор філологічних наук, професор;

Н. В. Романишина, доктор педагогічних наук, професор;

Н. М. Совтис, доктор філологічних наук, професор;

О. В. Червінська, доктор філологічних наук, професор

Актуальні проблеми літературознавчої термінології: Вип. 2. Науковий збірник / Відп. ред. Є. М. Васильєв. – Рівне: О. Зень, 2017. – 233 с.

ISBN 978-617-601-205-4

Другий випуск наукового збірника «Актуальні проблеми літературознавчої термінології» складено на основі доповідей учасників однойменної Міжнародної науково-практичної конференції, яка була проведена у Рівненському державному гуманітарному університеті 28 – 29 квітня 2017 року. До пропонованого видання увійшли статті вчених з України, Росії, Білорусі та Узбекистану, що їх присвячено різним аспектам вивчення термінології сучасного літературознавства (теоретичні аспекти літературознавчої термінології, термінологічні питання генології, термінологічні проблеми історико-літературного процесу, проблеми драматургічної термінології), а також лінгвостилістики, лінгвопоетики, методики викладання.

ISBN 978-617-601-205-4

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2017 р.

References

1. Holodiuk I. R. Heroy fiktsiynoho svitu ukrayins'koho literaturnoho modernizmu: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand.: spets. 10.01.06 "teoriya literatury" / Holodiuk Iryna Romanivna – Ivano-Frankivsk, 2015. – 20 s.
2. Yefymenko V. A. Suchasni kohnityvno-poetolohichni pidhody do interpretatsiyi literaturnykh tekstiv / V. A. Yefymenko // *Linhvistyka XXI stolittya: novi doslidzenniia i perspektyvy*. – K.: Lohos, 2012. – S. 98-103.
3. Eko U. Rol' chytatelya. Isslyedovaniye po semiotike teksta / U. Eko. – SPb.: "Symposium", 2005. – 502 s.
4. Doležel L. Heterocosmica: Fiction and Possible Worlds / Lubomir Dolezel. – Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 2000. – 339 p.
5. Gavins J. (Re)thinking Modality: A Text-world Perspective // *Journal of Literary Semantics*. 2005. № 2 (34). P. 79 – 93.
6. Lugea J. The Layered Architecture and Accessibility Relations of Text-World Theory and Inception [Electronic resource] / Jane Lugea // Режим доступу: https://www.academia.edu/2098913/The_Layered_Architecture_and_Accessibility_Relations_of_Text-World_Theory_and_Inception
7. Pavel Th. Fictional Worlds / Thomas Pavel. – Cambridge: Harvard University Press, 1986. – 178 p.
8. Ronen R. Possible Worlds in Literary Theory / Ryth Ronen. – Cambridge: University Press, 1994. – 224 p.
9. Ryan M.-L. Possible Worlds [Electronic resource] / Marie-Laure Ryan // *The Living Handbook of Narratology*. – Available at: http://hup.sub.uni-hamburg.de/lhn/index.php/Possible_Worlds.
10. Stockwell P. Cognitive Poetics: An Introduction / Peter Stockwell. – London: Routledge, 2002. – 193 p.
11. Margolin U. Text Worlds, Fictional Worlds, Narrative Fiction [Electronic resource] / Uri Margolin // Режим доступу: <https://ejournals.library.ualberta.ca/index.php/crl/article/view/3808/3081>

УДК 821.161.2-3.09

Оздемір О. В.,

Рівненський державний гуманітарний університет, Україна

Ozdemir O. V.,

Rivne State University of Humanities, Ukraine

ПРОБЛЕМИ НАРАТОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ ЛІТЕРАТУРИ NON-FICTION

PROBLEM OF NARRATOLOGICAL ANALYSIS OF NON-FICTION LITERATURE

Анотація: У статті окреслено основні напрямки дослідження мемуарно-автобіографічних жанрів на основі аналізу науково-критичних матеріалів. Зосереджено увагу на ключових дискусійних питаннях літературознавства, що стосуються автобіографізму у літературі. Охарактеризовано поняття «autofiktion» та накреслено перспективи подальшого розвитку наратологічного аналізу літератури non-fiction.

Ключові слова: література non-fiction, наратологічний аналіз, автобіографія, автофікшн.

Resume: The main research directions of memoir and autobiographical genres on the basis of scientific-critical materials' analysis are outlined in the present article. The article focuses on the key controversial issues of literary science relating to autobiographism in literature. The concept «autofiktion» was characterized; and the prospects for further development of narratological analysis of non-fiction literature are outlined.

Key words: nonfiction literature (non-fiction narratological analysis, autobiography, autofiction).

У літературному процесі зафіксовано два етапи активізації зразків non-fiction – на початку XX ст. внаслідок кризи традиційного романного жанру і зростання ролі есеїстики та на межі XX – XXI ст., коли, на думку Ж.-Ф. Ліотара, криза цінностей та ідеалів поєднується з недовірою до метанаративів, за якими приховано вигадку. Це пов'язане також із відмовою постмодерну від ілюзії щодо можливості цілісного вираження сутності буття, заміною метанаративу різноманітним «фрагментарним досвідом» [2, с. 9].

Саме тому кінець XX і початок XXI ст. позначені підсиленням документалізації художніх творів та стрімким зростанням інтересу до літератури non-fiction.

Виділяють такі найбільш поширені в сучасному літературному процесі модифікації роману на основі переосмислення жанрів non-fiction: роман-щоденник, роман-сповідь, епістолярний роман, роман-есе, автобіографічний роман, псевдоавтобіографічний роман, біографічний роман, мемуарний роман, роман-травелог та ін.

Існує чимало робіт, присвячених дослідженням літератури non-fiction таких науковців як Ю. Батлер, Дж. Скотт, Р. Фелскі, Л. Торрес, А. Голдмен, М. Мейсон. Зокрема, поширення набуває дискурсивний аналіз жанру автобіографії з урахуванням гендерних і етно-національних особливостей автобіографічного письма,

© Оздемір О. В., 2017 р.

пожвавляється інтерес дослідників до літератури non-fiction і в аспекті постколоніальних студій: учені розглядають твори письменників окремої нації та раси тощо.

Актуальні в сучасному літературознавстві й дослідження культурно-історичного характеру, як, наприклад, про особливості побутового й духовного життя, відображені в щоденниках, листах, мемуарах і домашніх книгах жінок вікторіанського періоду [3, с. 31-32].

У сучасному українському та російському літературознавстві так само зростає інтерес до літератури non-fiction, хоча для її визначення вживаються різні терміни – «література non-fiction», «документалістика», «література факту», «фактографія». Ідеться найчастіше про специфіку окремих жанрів, наприклад, жанру щоденника (О. Єгоров, М. Михєєв, Л. Остапенко, К. Танчин, А. Кочетов, Н. Момот). Спробу ширшого окреслення документалістики та її жанрів бачимо в праці О. Галича «Українська документалістика на зламі тисячоліть: специфіка, генеза, перспективи» (2001). Виокремлюється проблемне коло тем, пов'язаних із гендерними аспектами автодокументалістики (І. Савкіна «Розмови із дзеркалом і Задзеркаллям: Автодокументальні жіночі тексти в російській літературі першої половини XIX століття» (2007)).

Тож, попри те, що теоретична парадигма досліджень цих текстів у західному літературознавстві на сьогодні вже досить розгалужена, в українському літературознавстві досі бракує праць, у яких жанри літератури non-fiction осмислювалися б у різних теоретичних парадигмах – соціологічній, герменевтичній, психоаналітичній, гендерній тощо [2, с. 9].

У даній розвідці ми спробуємо зосередити увагу на висвітленні актуальної проблеми пов'язаної із наратологічним аналізом текстів non-fiction, оскільки его-наративна форма або форма автобіографічної оповіді, де «Я»-оповідь співвідноситься з автобіографічним контекстом або ж створює ілюзію автобіографічної рівності автор – герой – оповідач, останнім часом стала доволі поширеною формою авторської об'єктивності (С. Андрухович «Сьомга», І. Роздобудько «Переформулювання», М. Кідрук «Любов і піраньї», «Французький роман» Ф. Бегбедера та ін.). Це форма, що за висловом Ю. Крістєвої, дає можливість стати «промовляючим суб'єктом», бо «суб'єкта та значення немає, вони утворюються у дискурсній діяльності» [14].

Одним із завдань буде окреслення основних акцентів дослідження мемуарно-автобіографічних жанрів на основі аналізу науково-критичних матеріалів. З'ясуємо ключові дискусійні питання, що стосуються автобіографізму та перспектив розвитку його аналізу. Торкнемось також характеристики поняття «autofiction».

Ведучи мову про методологічні шляхи дослідження літератури non-fiction, одразу звернемо увагу на те, що позиція наратологічного аналізу тексту з точки зору його оповідної організації становить певну новацію у випадку дослідження оповідної організації текстів (це стосується як вітчизняного, так і закордонного літературознавства) non-fiction, що поки перебуває на літературознавчому маргінесі порівняно з текстами fiction. На це вказує ще Ж. Женетт, відмічаючи, що наратологія «повинна займатись усіма видами оповіді, і фікціональними, і нефікціональними. Проте неможливо не помітити, що до цього часу <...> приділяли майже виключну увагу побудові та предмету однієї лише фікціональної оповіді» [5, с. 385].

Зауваження французького науковця є актуальними й відносно вітчизняного літературознавства, оскільки тут відсутні цілісні дослідження оповідної структури нефікціональних текстів, котрі окреслили б магістральні тенденції цієї галузі літератури з урахуванням творчого досвіду різних авторів.

Зумовлено це значною мірою тим, що наукове осмислення автобіографії, порівняно з іншими об'єктами філологічних досліджень, почалось доволі пізно.

Критична артикуляція автодокументальних жанрів у західному літературознавстві знаменується на початку XX ст. появою монографій Г. Міша та А. Барр, а «справжній» науковий інтерес до цих жанрів (записок, спогадів, щоденників) виник у Європі наприкінці 50-х – 60-х років XX ст. Ключовою проблемою тогочасного літературознавства в цій галузі було визначення меж та особливостей автодокументальних жанрів. Проте в другій половині 50-х – 70-тих рр. на Заході з'являється ряд праць, що змінюють дослідницький вектор вивчення автобіографії в напрямку, за висловом Дж. Олні, від «біо» до «auto» [14, с. 20], а дещо пізніше, завдяки працям Ж. Гусдорфа, Р. Паскаля, Е. Брасс, Ф. Лежена (останній настільки розширив межі дослідження проблеми, що у 2000 році видав працю «Любий екран», яку присвятив щоденникам, котрі ведуть пересічні люди в мережі Інтернет) та ін. – до «graphy».

Зазначимо, що великий вплив на розвиток нового етапу вивчення автодокументальних жанрів та визначення жанру автобіографії зокрема, мала стаття французького критика Ж. Гусдорфа «Умови та кордони автобіографії». Науковець вважає, що автобіографія виникає внаслідок самоусвідомлення особистості та відчуття нею цінності власної індивідуальності й особистого досвіду. Автобіографія, на відміну від щоденника, на думку Ж. Гусдорфа, «вимагає від людини створити дистанцію по відношенню до себе для того, щоб реконструювати себе у фокусі спеціальної єдності та ідентичності крізь час» [11, с. 35].

У російському літературознавстві наукові основи вивчення мемуарно-автобіографічної прози були закладені у працях М. М. Бахтіна, Л. Я. Гінзбург, Б. М. Ейхенбаума.

Попри певні відмінності в акцентах дослідження мемуарно-автобіографічних жанрів західних та радянських науковців, усе ж можна виділити одразу кілька жваво обговорюваних питань у цій галузі:

– по-перше, до художньої (fiction) чи документальної (nonfiction) літератури слід віднести автобіографію (мемуарно-автобіографічну літературу, автодокументальні жанри), тобто з'ясувати співвідношення документальності (фактичності) та вимислу (фікційності) в текстах такого роду;

- питання достовірності або референціальності (під «референціальністю» (від refer – мати ставлення до об'єкта) розуміють співвіднесеність тексту, текстової реальності із життям, тобто позатекстовою реальністю) суб'єкта (автора, наратора/-ів, протагоніста/-ів) в мемуарно-автобіографічній оповіді;
- проблема свідомості, структурованості, єдності, цілісності/нецілісності образу «Я»;
- проблема наративності, іншими словами – хронології: чи пов'язана в мемуарно-автобіографічних текстах репрезентація «Я» з ідеєю становлення та розвитку й чи послідовна, зв'язна розповідь про життя є «правильною» формою автобіографії;
- проблема адресата, читача, «контракту з читачем» [8].

У сучасному англomовному літературознавстві в працях М. Блейзінга, Дж. Брюнера, Л. Маркус, М. Шерінгема, У. Шпенгемана та ін. автобіографія розглядається не лише як жанр, а й як соціальний феномен, психологічна діяльність індивіда тощо.

Одним із пріоритетних та перспективних напрямків французького літературознавства останньої третини ХХ сторіччя було теоретичне осмислення проблем, пов'язаних із жанровою специфікою мемуарно-автобіографічної літератури (праці Ж. Бореля, П. Буасдорфа, Ж. Гусдорфа, Ф. Лежена, Ж. Лекарма, Ж. Старобінські та ін.).

Що ж до сучасного вітчизняного літературознавства, то тут маємо висвітлення окремих питань поетики жанру української автобіографічної прози в розвідках О. Галича, К. Волинського, В. Сасенко. Предметом розгляду дослідників стають автобіографічні елементи у творах окремих письменників (Н. Філяніна [10]); автобіографізм як складник літературного твору (Т. Тебешевська-Качак [9], Н. Манюх [6]); автобіографічність як проблема ідентифікації (С. Маценка [7]); автобіографічний синерген, котрий акумулює основні біографічні відомості стосовно життєдіяльності автора (К. Дуб [1]); авторефлексивність художнього тексту (О. Вертипорох [4]) та ін.

Проте праць, у яких ішлося б про систему критеріїв ідентифікації та розмежування жанрів автобіографічної прози на основі аналізу поетики української літератури ще немає.

До дослідження проблем автобіографії останнім часом долучаються й представники інших наукових галузей: філософської антропології, котра в центр уваги ставить проблему самоідентифікації особистості в автобіографічному дискурсі в контексті взаємин «Я» з «Іншим» (Л. М. Баткін, Ю. Н. Зарецький, А. І. Магун, В. А. Подорога та ін.), психології, що досліджує проблеми конструювання автобіографічного наративу (Ж. Брюнер, Дж. Комбс, М. Ф. Румянцева, Є. Є. Сапогова, Дж. Хілман та ін.) тощо.

Проблеми наратології, котрі могли б суттєво розширити дослідницькі межі автобіографічної прози (автобіографічна жіноча проза), ґрунтовно вивчають сьогочасні польські (К. Бартошинський, М. Індик, Я. Славінський, М. Ясінська та ін.) й російські (І. Силантьєв, Н. Тамарченко, В. Тюпа, В. Шміт) літературознавці. Останнім часом з'являються монографії й дисертації українських літературознавців, присвячені проблемі наратології, зокрема Оксани Веретюк («Візія України в сучаснім польським та українським романі», 1998), Вікторії Сірук («Наративні структури в українській новелістиці 80–90-х років ХХ ст. (типологія та внутрішньотекстові моделі)», 2003), Оксани Капленко («Наративні структури в українській авангардній прозі 20-х років ХХ століття», 2005).

Однак, попри значну активізацію літературознавчого інтересу до проблем автобіографічної літератури, проблем наратологічного аналізу літератури non-fiction, незважаючи на появу численних досліджень, дискусійними залишаються питання, що стосуються автобіографізму: починаючи від жанрово-видової приналежності автобіографічної літератури й закінчуючи самим визначенням поняття «автобіографізм», а також визначенням шляхів аналізу таких текстів.

Під впливом постструктуралістських і деконструктивістських ідей, що активно поширювались у 70–80-х р. ХХ ст. (пізній Р. Барт, Ж. Дерріда, Ю. Крістева, Ж. Лакан, М. Фуко), та розуміння неможливості розкриття автобіографічними текстами усієї «правди про себе» відбулося переміщення інтересу з «bio» та «auto» до «graphy», що переорієнтувало традиційні погляди науковців з площини відповідності викладених фактів дійсності, тотожності / нетотожності між автобіографічною нарацією та її референтом у позатекстовій реальності в спектр поля питань, пов'язаних із риторичним оформленням цієї нарації, й спричинило виникнення поняття «автофікціоналізація».

Навколо концепції автофікції (autofiction – з гр. autos – «я»; фр. fiction – «вигадка») у зарубіжному літературознавстві (зокрема французькому) дискусії точаться вже майже тридцять років, на відміну від вітчизняних літературознавчих кіл, котрі поки оминали активну розробку цієї проблеми.

Поняття «автофікція» запропоноване в 1977 році С. Дубровським як визначення жанрового статусу свого роману «Fils» («Син»). У наш час термін досить активно застосовується до творів, котрі раніше визначались як автобіографії та автобіографічні романи. Існує три, зафіксовані у Dictionnaire International des Termes Littéraires [12] визначення цієї категорії. У вузькому значенні автофікцію розуміють як «прогнозування самого себе у вигаданому, фікціональному світі, де автор міг би опинитись, але не знаходився в дійсності» [12]. У широкому сенсі автофікцією стали називати будь-який автобіографічний роман. Та відповідно до визначення самого С. Дубровського, автофікція – «оповідь, характеристики якої відповідають характеристикам автобіографії, котра водночас проголошує свою тотожність із романом, визнаючи, що включає в себе реальні елементи у поєднанні з уявними, вигаданими, поєднує знаки автобіографічного зобов'язання та «чисті» романні стратегії» [12].

Незважаючи на численні суперечки та сумніви стосовно необхідності поняття «autofiction», вважаємо, що воно все ж дозволяє вирішити ряд проблем, пов'язаних із жанровою типологією автобіографічної літератури. Будучи особливим модусом письма, що існує в полі інтерференції мемуарно-автобіографічної та власне романної, фікціональної жанрових систем, термін «автофікція» дає можливість жанрово позиціонувати ті твори автобіографічного характеру, статус котрих раніше був не визначеним, розмитим та нестабільним у рамках мемуарно-автобіографічної літератури. Тим паче, у наш час, коли активно продовжують з'являтися художньо-автобіографічні тексти.

Література

1. Дуб К. Автобіографічний синерген / К. Дуб // Слово і Час. – 2001. – № 4. – С. 15–23.
2. Варикаша М. М. Гендерний дискурс у літературі non-fiction (на матеріалі щоденників письменників першої половини XX ст. : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. – 10.01.06 – теорія літератури. / М. М. Варикаша ; Київ – 2009 – 19 с.
3. Варикаша М. М. Література non-fiktion: поміж фактом і вигадкою / М. М. Варикаша // Актуальні проблеми слов'янської філології. Серія: Лінгвістика і літературознавство: міжвуз. зб. наук. ст. / відп. ред. В. А. Зарва. – Бердянськ: БДПУ, 2010. – Вип. XXIII. – Ч. III. – С. 28-39.
4. Вертипорох О. В. Авторефлексивний текст Євгена Пашковського як явище українського постмодернізму : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.01 «Українська література» / О. В. Вертипорох ; НАН України Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка. – К., 2007. – 20 с.
5. Женетт Ж. Вымысел и слог [Электронный ресурс] / Жерар Женетт // Фигуры : [в 2 т.]. Т. 2 / Женетт Ж. – М., 1998. – 944 с. – Режим доступа : <http://yanko.lib.ru/books/lit/jennet-figuru-1-2-1998-1.pdf>. – Загл. с экрана.
6. Манюх Н. Автобіографізм як особливість характеротворення у прозі Володимира Дрозда / Н. Манюх // Слово і Час. – 2008. – № 5. – С. 81–87.
7. Маценка С. Автобіографічність як проблема ідентифікації у творчості Крісті Вольф / С. Маценка // Слово і Час. – 2006. – № 10. – С. 68–75.
8. Савкина И. Л. «Пишу себя...» Автодокументальные женские тексты в русской литературе первой половины XIX века / И. Л. Савкина. – Tampere : University of Tampere, 2001. – 360 с.
9. Тебешевська-Качак Т. Б. Художні особливості жіночої прози 80-90-х років XX ст. : монографія / Т. Б. Тебешевська-Качак. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2009. – 192 с.
10. Філяніна Н. Автобіографічний елемент у творчості А. О. Григор'єва : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.02 «Російська література» / Н. М. Філяніна ; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Харків, 2005. – 18 с.
11. Gusdorf G. Conditions and Limits of Autobiography / G. Gusdorf // Autobiography: Essays Theoretical and Critical / ed. by James Olney. – Princeton ; New Jersey, 1980. – P. 28–48.
12. International des Termes Littéraires. Mode Article AUTOFICTION [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.ditl.info/arttest/art7628.php>. – Title from the screen.
13. Kristeva J. La revolution du langage poetique / J. Kristeva. – Paris : Edition de Seuil. 1974. – 646 p.
14. Olney J. Autobiography and the Cultural Moment: A Thematic, Historical and Bibliographical Introduction / J. Olney // Autobiography: Essays Theoretical and Critical / ed. by James Olney. – Princeton ; New Jersey, 1980. – P. 3–27.

References

1. Dub K. Avtobiografichnyi synerhen / K. Dub // Slovo i Chas. – 2001. – № 4. S. 15–23.
2. Varykasha M. M. Hendernyi dyskurs u literaturi non-fiction (na materialy shchodennykiv pysmennykiv pershoi polovyny XX st. : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kandydata filolohichnykh nauk. – 10.01.06 – teoriia literatury / M. M. Varykasha ; Kyiv – 2009 – 19 s.
3. Varykasha M. M. Literatura non-fiktion: pomizh faktom i vyhadkoiu / M. M. Varykasha // Aktualni problem slovianskoi filolohii. Seria: Linhvistyka i literaturoznastvo: mizhvuz. zb. nauk. st. / vidp. red. V. A. Zarva. – Berdansk: BDPU, 2010. – Vyp. XXIII. – Ch. III. – S. 28-39.
4. Vertyporokh O. V. Avtorefleksyvnyi tekst Yevhena Pashkovskoho yak yavyshche ukrainskoho postmodernizmu: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.01.01 «Ukrainska literature» / O. V. Vertyporokh; NAN Ukrainy In-t lit. im. T. H. Shevchenka. – K., 2007. – 20 s.
5. Zhenett Zh. Vymysel i slog [Elektronnyi resurs] / Zherar Zhenett // Figury: [v 2 t.]. T. 2 / Zhenett Zh – M., 1998. – 944 s. – Rezhym dostupa: <http://yanko.lib.ru/books/lit/jennet-figuru-1-2-1998-1.pdf>. – Zagl. s ekrana.
6. Maniukh N. Avtobiografizm yak osoblyvist kharakterotvorennia u prozi Volodymyra Drozda / N. Maniukh // Slovo i Chas. – 2008. – № 5. – S. 81–87.
7. Matsenka S. Avtobiografichnist yak problema identyfikatsii u tvorchosti Kristy Volf / S. Matsenka // Slovo i Chas. – 2006. – № 10. – S. 68–75.
8. Savkina I. L. «Pishu sebja...» Avtodokumentalnyiye zhenskie teksty v russkoi literature pervoi poloviny XIX veka / I. L. Savkina. – Tampere : University of Tampere, 2001. – 360 s.

9. Tebeshevska-Kachak T. B. Khudozhni osoblyvosti zhinochoi prozy 80-90-kh rokiv XX st. : monohrafiia / T. B. Tebeshevska-Kachak. – Ternopil : Navchalna knyha – Bohdan, 2009. – 192 s.
10. Filianina N. Avtobiografichnyi element u tvorchosti A. O. Hryhoryeva : avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk : spets. 10.01.02 «Rosiiska literature» / N. Filianina ; Khark. nats. ped. un-t im. H. S. Skovorody. – Kharkiv, 2005. – 18 s.
11. Gusdorf G. Conditions and Limits of Autobiography / G. Gusdorf // Autobiography: Essays Theoretical and Critical / ed. by James Olney. – Princeton ; New Jersey, 1980. – P. 28–48.
12. International des Termes Littéraires. Mode Article AUTOFICTION [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.ditl.info/arttest/art7628.php>). – Title from the screen.
13. Kristeva J. La revolution du langage poetique / J. Kristeva. – Paris : Edition de Seuil. 1974. – 646 p.
14. Olney J. Autobiography and the Cultural Moment: A Thematic, Historical and Bibliographical Introduction / J. Olney // Autobiography: Essays Theoretical and Critical / ed. by James Olney. – Princeton ; New Jersey, 1980. – P. 3–27.

Зміст

Теоретичні аспекти літературознавчої термінології

Червінська О.В. (Чернівці) Про мотивацію включення природничих наукових термінів у літературознавче поле	5
Свенціцька Е.М. (Київ) Словесное измерение символа при анализе поэтического произведения (на материале лирики Ф.Тютчева, И. Анненского, Вяч. Иванова)	9
Астрахан Н.І. (Житомир) Міф та символ: традиції та перспективи терміновжитку в контексті проблеми синтезу гуманітарного знання	13
Мусій В.Б. (Одеса) Про взаємозв'язок категорій «художній світ» та «межі тексту»	18
Ковпик С.І. (Кривий Ріг) Понятійно-термінологічна система категорії «поетика густативів»	22
Оляндер Л.К. (Луцьк) Интертекстуальность: терминологические значения и способы ее проявления в художественной литературе	26
Дзик Р.А. (Чернівці) Рецепція теорії інтертекстуальності сучасною українською поетикою	38
Гаврилюк Н.І. (Київ) Интертекстуальність, інтермедіальність, візуалізація	43
Морєва Т.Ю. (Одеса) Ігрова складова художнього твору як об'єкт літературознавчого дискурсу	46
Кочерга С.О. (Острог) Літературна тропосфера: геопоетичний аспект	50
Борсук Н.І. (Брест) Пераемнасць традыцый М. Багдановіча як сродак памнажэння эстэтычных набыткаў беларускай словатворчасці	54
Науменко Н.В. (Київ) До питання про інтерпретації концепту «вільний вірш» у літературознавстві слов'яномовних країн	58
Лановик З.Б., Лановик М.Б. (Тернопіль) Фольклоризм у літературі: до проблеми національної специфіки термінологічних систем	64
Франчук М.В. (Житомир) До питання термінологічного окреслення поняття «традиційні сюжети» в сучасному вітчизняному літературознавстві	69
Сіренко С.А. (Івано-Франківськ) Термінологія теорії фікційних світів: теоретичний аспект	72
Оздемір О.В. (Рівне) Проблеми наратологічного аналізу літератури non-fiction	75

Термінологічні питання генології

Іванюк Б.П. (Єлець) Метажанр: версия осмысления	80
Юган Н.І. (Київ) Термин «жанровая парадигма» при изучении творчества писателя в литературном контексте	83
Богданова О.В. (Санкт-Петербург) «Песни восточных славян» Л. Петрушевской: к вопросу о жанровой дефиниции	87
Моклиця М.В. (Луцьк) Казка як метажанр, або «Синя борода» на перехресті інтерпретацій	90
Назарець В.М. (Рівне) Жанрові моделі послання у сучасному літературознавстві	95
Миронюк В.М. (Рівне) Специфіка жанру літературної казки у творчості письменників покуття	99
Левчук Ю. О. (Луцьк) Лірик, епик, драматург – когнітивні типи творчої особистості	102
Нікоряк Н.В. (Чернівці) Відкритість жанрового визначення кіносценарної форми	106
Хмель В.А. (Рівне) Методологія дослідження колядкового тексту у порівняльному аспекті	112
Кубишкіна К.І. (Івано-Франківськ) Неокласицистичні вектори епічних жанрів Ігоря Качуровського	116

Термінологічні проблеми історико-літературного процесу

Кормілов С.І. (Москва) Термины и образы-термины в статьях Е.И. Замятина первой половины 1920-х годов	120
Мороз Л.З. (Київ) «Народницький», «етнографічно-побутова драма», «духовний» та інші терміни як помилкові літературознавстві	126
Кушнірова Т.В. (Полтава) Типи хронотопів у романі «Колекціонер» Джона Фаулза	128
Павлюк Х.Б. (Київ) Філософсько-естетичні складові поетичного дискурсу Німеччини другої половини ХХ ст.: соціокультурна парадигма	131
Кабіна Ю.Г. (Черкаси) Постмодерністська інтерпретація ренесансного парадоксу у п'єсі Т. Стоппарда «Розенкранц і Гільденстерн мертві»	136
Матчук А.Л. (Рівне) Підтекст повісті П.Кралока «Зона» та засоби його реалізації	140

Радзівський В.А. (Рівне) Функціональні особливості термінологічних номінацій у новелістиці Леоніда Мосендза	143
Капелюшна М.М. (Київ) Новесентизм: мистецька течія іспанського модернізму як контекст творчості Р.П. де Айали	146

Актуальні проблеми драматургічної термінології

Литовська О.В. (Харків) Агон в комедиях Аристофана	151
Вірченко Т.І. (Кривий Ріг) Монтаж у драматичному творі	155
Бортнік Ж.І. (Луцьк) Особливості сюжету сучасної монодрами (на прикладі монодрам Неди Нежданої “Голос тихої безодні” та Вадима Леванова “Любов до російської лапти”)	159
Вісич О.А. (Луцьк) Типологія метадрми в сучасному літературознавстві	165
Ліпісівський М.І. (Житомир) Риси метадрматичності і метадрми як метавиду мистецтва у малих драматичних формах	169
Закалюжний Л.В. (Житомир) Модифікації прийому “театр у театрі” в сучасній українській драмі: інтермедіальний аспект	173
Васильєв Є.М. (Житомир) Жанрова модель трагіфарсу в сучасній драматургії	177
Капелюх Д.П. (Рівне) Еволюція використання ремарки в драматургії (на прикладі творів античності та середньовіччя)	181
Авраменко П.М. (Житомир) Драматургія драми (до постановки проблеми)	185
Аманова Г.А. (Ташкент) Терминология в корейской драме 20 - 40-х годов XX века	188

Термінологічні питання лінгвостилістики, лінгвопоетики, міжкультурної комунікації, методики викладання

Беценко Т.П. (Суми) Теоретичні питання лінгвостилістики: закони фонічної організації поетичного тексту	191
Ємець О.В. (Хмельницький) Співні питання термінології лінгвостилістики	195
Кулікова І.І. (Харків) Термін антиутопія в контексті літературного процесу XX століття	198
Воробйова Л.М. (Рівне) Проблеми лінгвопоетики у контексті філологічної концепції О.О. Потебні	201
Сербіна Т.Г., Чеберяк Г.М. (Рівне) Парцелляция в языке газет	204
Самборська І.М. (Рівне) Внутренняя форма слова в терминологической системе современной лингвистики	208
Вовчук Н.І. (Рівне) Способы образования окказиональных слов в русской поэзии: терминология нестандартного словообразования	212
Кучма Т.В. (Рівне) Роль німецької мови у становленні ідіостилю Ольги Кобилянської	217
Багнюк Л.О. (Івано-Франківськ) Лексико-семантична організація термінології нафтогазової промисловості	220
Пелех Л.Р. (Рівне) Мовно-культурна парадигма міжкультурної комунікації	224
Жигалова М.П. (Брест) Профессиональное самообразование педагога как залог успешности и качества преподавания	228
Відомості про авторів	232

Наукове видання

Актуальні проблеми літературознавчої термінології

Науковий збірник

Відповідальний редактор *Васильєв Є. М.*

Технічний редактор *Парфенюк В. І.*

Комп'ютерна верстка *Парфенюк В. І.*

Підписано до друку 4.04.2017 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 21,85. Замовлення № 179/1. Тираж 300.

Видавець **О. Зень**

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.

вул. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;

0362-24-45-09; 068-0250-674;

olegzen@ukr.net

Віддруковано засобами різнографічного друку

ПП Самборський І.О.

вул. Княгині Ольги, 8, м. Рівне, 33028